

VIZITĂ LA MUZEU...

de Bărbățelu Tatiana

Muzeul este loc de plimbare. Muzeul este lăcaș de meditație. Muzeul este o reflectare a societății. Muzeul este o oglindă a creativității. Muzeul este o uriașă aglomerare de artefacte și cunoaștere. Muzeul este un laborator de cercetare. Muzeul este un univers în sine. Muzeul este un loc familiar, dar atât de complex încât știm puține despre el.

În cadrul Programului *Școala Altfel*, dedicat activităților educative extracurriculare și extrașcolare, elevii clasei a VI-a A au vizitat Muzeul Hidrocentralei Porțile de Fier, unde aceștia au primit informații în fiecare sală de la ghidul muzeului despre istoricul și semnificația exponatelor.

Vizita începe pe Scara Timpului și dacă te aștepți cumva să te întâlnești cu soldații romani, cu dacii lui Decebal, să „traversezi” de la un capăt la altul Dunărea pe macheta celebrului pod al lui Apolodor din Damasc, să „calci” pe rămășițele vaselor de ceramică din cultura Gârla Mare sau să admiri podoabele din tezaurul de Hinova... cu siguranță nu te aștepți să vezi o mostră din ceea ce a însemnat în perioada comunistă Piața Sârbilor pentru severineni. Într-un colț al secției de istorie pe câteva tarabe sunt înșirate produsele pentru care la vremea respectivă severinenii erau invidiați. Pachete de gumă, bomboane PEZ, țigări cu filtru, Vegeta, blugi, casete audio cu muzică, toate făceau parte, la vremea respectivă dintr-un schimb comercial, numit micul trafic, pe care și noi și iugoslavii îl practicau.

Interesantă este de asemenea reconstituirea deportărilor silite din Bărăgan, dar și a celei mai vechi străzi din Drobeta Turnu Severin, Strada Mare, denumită acum strada Traian.

Ca și secția de istorie, secția de științele naturii și Acvariul vă fac mai cunoscut județul Mehedinți. O machetă

imensă te “plimbă” pe Dunăre de la intrarea în țară, prin Cazane și până la ieșirea din această zonă. De-o parte și de alta, din câteva casete luminoase te privesc vipere cu corn, broaștele țestoase Hermann sau diverse păsărele, ale căror triluri le și auzi pentru că sunt transmise prin boxe. Sunt sunetele originale, ne lămurește muzeograful, iar înregistrările au fost primite printr-o colaborare cu Muzeul Antipa.

De la sud, de lângă Dunăre, ajungi în nordul județului, dar nu oricum ci traversând peștera Ponicovală, o bucată a ei, reconstituită cu tot ceea ce înseamnă: stalactite, stalagmite, lilieci, umezeală. Iar după ce ai vizitat peștera, în afară de miros, poți să te bucuri de frumusețea Pădurii de Liliac de la Ponoarele și să dai nas în nas cu mistreții și căprioarele care trăiesc în zona Podului lui Dumnezeu. Mai mult, într-o prezentare inedită, faci cunoștință cu mamutul de Mehedinți; o machetă interesantă îți prezintă fragmentele descoperite, în zonă, la Batoți.

Și dacă tot ai pășit în lumea necuvântătoarelor, ultimul pe listă, dar la fel de interesant, este Acvariul. În întunericul și liniștea subsolului este ca și cum ai fi coborât în adâncurile Dunării. Carași, moruni, nisteri, cegi, crapeți, somni, știuci te privesc prin geamul care te desparte, stând câteodată la fotografiat, dar văzându-și rapid de plimbările sau de leneveala lor. În casetele luminate și pline de bule admiri paradisul care încă se mai găsește în apele bătrânului fluviu.

Acolo se termină și turul, o ușă se deschide și te trezești direct cu Dunărea în față, e ca și cum ai fi revenit la suprafață dintr-o lume trecută, pierdută, dar regăsită.

Muzeul este o instituție de mare valoare și se bucură de mare prețuire în toată lumea, deoarece joacă un rol important în educarea tineretului și a respectului față de valorile materiale și spirituale create de-a lungul istoriei. De aceea se impune ca școala să ofere elevilor posibilitatea de a cunoaște în mod organizat muzeul în tot ceea ce înseamnă el pentru societate. Depozitar principal al valorilor materiale și spirituale, factor de educație care ar trebui să aibă un impact hotărâtor în formarea unei atitudini de respect față de valorile naționale.